

Vimfjorden i de senere Aar er tiltaget betydeligt, hvad der har ført til, at ikke faa Rejsefiskere fra andre Egne af Vandet søge til Fjorden.

ad § 22 (nub. § 17).

Det er forekommet, at Fiskerne for at omgaa Lovens Masteviddebestemmelser have bundet deres Garn af flere ikke sammenvundne Traade, hvorved det opnaas, at Paaflaget gennem Masketerne, der saaledes bundne kunne bestaa Stædeproven, vanskeliggøres, idet Mastevidden faktisk indskrænkes. For at forebygge denne Omgaaen af Loven er det tilføjet, at Garnene skulle bindes „med enkelt Traad“.

ad § 25 (nub. § 20).

De samme Grunde, som have ført til Bestemmelserne om Fredning af Væktes og Aars Udløb, tale i ligesaa høj Grad for Fredning af Vandet ud for Udmundingen af de hyppigt i Vimfjorden forekommende Indvande, der som Regel ere „laasede Bunde“ (§ 36). Det fornødne herom er derfor tilføjet til § 25, der i øvrigt er enslydende med § 20 i den gældende Lov.

ad § 26 (nub. § 21).

Allerede i lang Tid har man været bekendt med det Forhold, at der, uvidt af hvilken Grund, i de i den gældende Lovs § 21 omhandlede Dele af Vimfjorden, opholder sig en betydeligt Mængde Aalehyngel og Ørred.

Det har imidlertid vist sig, at de i Anordningen af 21de Juni 1867 indeholdte Forskrifter, der ifølge Fiskerilovens § 21 ere holdte i Kraft for de nævnte Bunde, indtil Bedtægter ere tilvejebragte — hvad hidtil ikke er fset — ere uden hunderlig Betydning for Fredningen, idet de ikke ere til Hindrer for, at der i disse Bunde, der kun have en ringe Dybde, foregaar et ødelæggende Vaadfiskeri. Da en tilstrækkelig Fredning af Fiskebestanden og Yngelen i de paagældende Bunde, under hvilke ogsaa maa medtages Hjert Koer, hvor lignende Forhold ere tilstede, vil kunne opnaas ved et Forbud mod Vaadfiskeri, og et saadant Forbud paa Grund af de paagældende Bundes ringe Udstrækning ikke vil være særlig føleligt for Fiskerne, er denne Paragraf ændret i Overensstemmelse hermed.

ad § 32 (nub. § 27).

For at hindre, at de smaamastede Silbevaad benyttes til Fjnderfiskeri paa det lave Vand, har man i denne Paragraf foreslaaet optaget Bestemmelsen om, at Dybden i Ar-

mene ved Indgangen til Hoven ikke maa være under 18 Alen; af samme Grund er det foreslaaet, at Vægtene ikke maa befæstes umiddelbart til Vaaddets Underlag, men skulle anbringes i Stropper af mindst 6 Tommers Længde; derved opnaas, at Vaaddet under Brugten ikke følger Bunden, hvilket er nødvendigt ved Rødspættefiskeri; Silden følger som bekendt ikke Bunden, og af Hensyn til Sildefiskeriet behøver Vaaddet derfor heller ikke at gøre det.

Da der har vist sig Udfigt til, at der paa visse Steder i Vimfjorden med Fordel kan drives Brislingefiskeri, til hvilket Fiskeri der udtræves Silbevaad med mindre Masket end tilladt ved almindeligt Sildefiskeri, er der til Paragraffen føjet en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren kan tillade Silbevaad med mindre Masket anvendt i dette Djemed.

ad § 35 (nub. § 30).

Henviisningen i den nugældende § 30 til Bestemmelsen i Lovens § 8 er udeladt som overflødig. Tiden for Brugten af Aalevaad (Pulsvaad, Bøtvaad, Aalefjnderevaad) er foreslaaet fastsat fra 15de Maj til 1ste Oktober, der er den Tid, i hvilken Aalevaadfiskeriet faktisk drives i størst Udstrækning. I Loven af 22de Marts 1867 var Puls- og Bøtvaadfiskeriet — Aalefjnderevaadet var den Gang meget lidt benyttet i Fjorden — begrænset til samme Tidrum, og det maa betragtes som en Fejl, over hvilken der er rejst Klage af Fiskerne, at Bestemmelsen ikke blev gentagen i Loven af 1888. I Oktober Maaned tager Brugten af Fjndervaadene sin Begyndelse, og Brugten af Aalevaadene bør da ophøre, da de kunne være et for Fjnderfiskeriet meget skadeligt Redskab.

Paragraffens sidste Punktum er omredigeret saaledes, at Meningen med Bestemmelsen bliver klarere udtrykt.

ad § 36 (nub. § 31).

I Punkt c. er indsat Stedbetegnelsen „Lundøtap“ i Stedet for „Guldnap“. Herved er ikke tilfigtet nogen Forandring i Grænsen for det laasede Vand, idet Vædringen alene er foretaget, fordi Benævnelsen Guldnap ikke er kendt paa Egnen som Betegnelse for det paagældende Punkt.

Forslaget under Punkt g. om, at den nordlige Del af Nissum Vædring ved Lybørn Kanal og Bugten ind til Krif indenfor Linien Nøienø-Øbde—Nøen Sand skal være laaset saavel for Aalevaad som for Fjndervaad og Redgarn, er derimod en væsentlig Udvidelse af Bestemmelsen under Punkt g. i den gældende Lovs § 31.